

ה"ט 42648/03/21 - רבקה דסה, שלומית דסה, זודיטו הבטאו נגד ליאור צ'רנוב, ליאורה מרטון

בית משפט השלום בראשון לציון

ה"ט 42648-03-21 דסה ואח' נ' צרנוב ואח'

לפני כבוד השופט אבי סתיו
המבקשות:
1. רבקה דסה
2. שלומית דסה
3. זודיטו הבטאו

-נגד-
המשיבים:
1. ליאור צ'רנוב
2. ליאורה מרטון

החלטה

- לפני בקשה למתן צו למניעת הטרדה מאיימת, לפי חוק מניעת הטרדה מאיימת, התשס"ב-2001 ("החוק").
- המבקשות 1-2 הן בנותיה של המבקשת 1. המשיבים הם בני זוג. המבקשות והמשיבים הם שכנים. לטענת המבקשות, לפני מספר ימים כאשר יצאה המבקשת 1 מהבניין בדיוק נכנסה לשם המשיבה 2, ואז היא החלה לאיים עליה, תוך שהיא אומרת לה כי אם תדבר איתה עוד פעם אחת היא "לא יודעת מה תעשה לה". המבקשת 1 התקשרה למשטרה והזמינה נידת, ובעוד הניידת בדרכה הגיעו המשיבים לדירתן, בה שהו אותה עת המבקשות 2-3, בעטו בדלת והחלו להתלהם. לטענת המבקשות, אין מדובר באירוע ראשון אלא בהתנהלות ארוכת שנים, ובהקשר זה הן טוענות לאירועים שונים שהיו בעבר, וכן לכך שהמשיב 1 מנסה "להשתלט" על הטלויזיה שלהן.
- בדיון במעמד צד אחד שהתקיים ביום 18.3.2021 ניתן צו במעמד צד אחד, ונקבע דיון במעמד שני הצדדים, אשר התקיים ביום 22.3.2021. לפני הדיון הגישו המשיבים תגובה בכתב. בדיון נשמעו טענות הצדדים בהרחבה. המשיבים, הן בעצמם והן באמצעות באות כוחם, טענו כי אין כל שחר לבקשה. לטענתם, מדובר בסכסוך הנעוץ בפרויקט תמ"א 38, במסגרתו העלו המבקשות טענות מטענות שונות כלפי המשיבים וגורמים נוספים. לטענת המשיבים, המשיב 1 שימש במשך תקופה מסוימת כנ ג דיירים, אך בשלב מסוים הוא חדל מלשמש בתפקיד זה. אולם, המבקשת 1 המשיכה לפנות למשיב 1 בעניין זה באופן כמעט יומיומי, עד שהמשיב 1 נאלץ לומר לה שהיא מפריעה לו וחסם אותה, ואז היא החלה למרר את חייהם. לגבי המקרה הספציפי, המשיבים מכחישים את הטענה כי המשיבה 2 איימה על המבקשת 1. המשיבה 2 מאשרת כי הייתה שיחה מסוימת בה ביקשה מהמבקשת 1 כי תפסיק לפנות למשיב 1 ואמרה לה שאחרת "אני לא יודעת מה אעשה", כאשר כוונתה הייתה כי תפנה לרשויות. המשיב 1 מאשר כי כאשר המשיבה 2 אמרה לו לאחר התקרית בדלת הכניסה לבניין שהמבקשות פנו למשטרה הוא ביקש לדבר עם המבקשות. הוא עלה לדירה ומכיוון שהחזיק בידו ארגז ירקות כבד הוא בעט בדלת (אשר הייתה מכוסה בניילון בשל עבודות התמ"א), לדבריו לאחר, אולם זאת מתוך כוונה להקיש כך בדלת. כאשר הדלת לא נפתחה, הוא חזר הביתה.

4. המבקשות שבו וטענו כי הן מותקפות ומוטרדות על ידי המשיבים. לטענתן, יש להבחין בין הסכסוך בעניין התמ"א לבין האירועים האחרונים אשר עולים כדי תקיפה והטרדה, ולפיכך הן זקוקות לצו.
5. להשלמת התמונה אציין, כי ביום 21.3.2021 התלוננה המבקשת 1 במשטרה כי המשיב 1 הוא תקף אותה בכך שכאשר עברה לידו הוא "דחף אותי עם כתף שמאל" והפר בכך את הצו, והמשיב 1 נלקח לחקירה במשטרה בשל תלונה זו. המשיב 1, למותר לציין, מכחיש טענה זו מכל וכל, ולדבריו מדובר בתלונת שווא.
6. לאחר שהאזנתי לעדויות ולמסמכים שהוגשו ונתתי דעתי לטענות הצדדים, באתי לכלל דעה כי יש לדחות את הבקשה ולבטל את הצו שניתן במעמד צד אחד.
7. על אף שהמבקשת 1 טענה כי אין לקשור בין עניין התמ"א לבין האירועים האחרונים, אשר בגינם הוגשה הבקשה, הרי שמטענותיה עולה כי לא ניתן להפריד בין הדברים. המבקשת 1 העלתה בדבריה טענות שונות בקשר ל"התעללות" אותה עוברות המבקשות, לטענתה, בכל הנוגע לפרויקט התמ"א 38 המתקיים בבניין. אעיר, כי אין זה המקרה הראשון בו מעלות המבקשות טענות מעין אלו, ובעבר הגישו בקשה למתן צו למניעת הטרדה מאיימת נגד המשיבים וגורמים נוספים (שכנים נוספים, קבלן התמ"א, עורך הדין המטפל בפרויקט ומפקח הדיירים), אשר נדחתה עוד בשלב הדיון במעמד צד אחד, תוך שבית המשפט מציין כי מדובר בטענות שאינן ברורות לחלוטין ואשר לא הובאו להן אסמכתאות (ה"ט 47463-01-21).
- אף בענייננו, המבקשת 1 העלתה בדיון טענות רבות הקשורות לפרויקט התמ"א, תוך שניכר כי היא מייחסת למשיב 1 מעורבות בעניין זה. חלק מהטענות הן כאלו שניכר שמקומן במסגרת הליך אזרחי. חלק מהטענות הן כאלו שלא יכולות שלא לעורר תהייה בקשר למידת רצינותן (כגון הטענה כי מאן דהוא הטיל את מימיו בכוונה דרך החלון אל שירותי המבקשות). כך או אחרת, לא הוכח שיש למשיבים מעורבות כלשהי בכל הנוגע לעניין התמ"א. ואכן, המבקשות לא השתיתו את בקשתן באופן קונקרטי על ענייני התמ"א, אולם התרשמותי מהדיון היא כי מבחינתן האירועים הספציפיים שבגינם הוגשה הבקשה אינם אלא חלק מההתעללות שהן חוות בקשר לתמ"א - התעללות שלא הוכחה ובוודאי שלא הוכח קשר כלשהו של המשיבים לעניין זה.
8. אשר לאירועים הספציפיים - לא שוכנעתי כי המשיבה 2 איימה על המבקשת 1 באופן המצדיק מתן צו. בהקשר זה אעיר, כי הושמעה לי הקלטה של חלק מהאינטראקציה בין השתיים (כתוצאה מכך שהמשיבה 2 שוחחה באותו זמן בטלפון והשיחה הוקלטה אוטומטית) וניתן לשמוע כי כאשר המבקשת 1 מתקשרת למשטרה אומרת לה המשיבה 2 "לא איימתי עלייך". לא ניתן לשמוע את הדברים שנאמרו קודם לכן, אולם ההתרשמות הכללית אינה של טון תוקפני מצד המשיבה 2. אכן, המשיבה 2 אישרה כי אמרה למבקשת 1 בהזדמנות מסוימת שתפסיק ליצור קשר עם המשיב 1 או ש"אני לא יודעת מה אעשה", אולם מקובל עליי הסברה כי לא התכוונה לאיים אלא התייחסה לפנייה אפשרית לרשויות. גם אם היה רצוי להתבטא ביתר מתינות איני סבור שמדובר באיום, ובוודאי שלא הוכח כי הנסיבות בהן נאמרו הדברים הן כאלו שנותנות בסיס סביר להניח שהתנהלות זו תשוב על עצמה, כנדרש לפי סעיף 2 לחוק.
- אשר למשיב 1, הגם שמן הראוי היה כי יקיש בדלת ביתן של המבקשות בדרך מקובלת יותר (או שיימנע מכך כליל), לא שוכנעתי כי הייתה התלהמות וצעקות כפי שטענו המבקשות, ובוודאי שלא הוכח פוטנציאל הישנות כנדרש לפי סעיף 2 לחוק. זאת ועוד, לא ניתן לשפוט אירוע זה במנותק ממכלול ההתנהלות, אשר לגביה התרשמותי היא כי המבקשות מאשימות את המשיבים (וגורמים נוספים) בעניינים הקשורים לתמ"א בלא שהראו לכך בסיס כלשהו. אדגיש, כי איני קובע שאין בסיס לטענות המבקשות בעניין פרויקט התמ"א במישור האזרחי, אולם לא הוצגה ראיה כלשהי להתנהלות העולה כדי הטרדה כמובנה בחוק, ובוודאי לא ביחס למשיבים. עוד עליי לציין את שיחת הטלפון שהקלטה שלה הושמעה בדיון, אשר בגדרה התקשרה המבקשת 1 למשיב 1 מטלפון חסוי (לאחר שהוא חסם אותה במכשיר

הטלפון שלו) והעלתה כלפיו טענות שונות הקשורות לסיבה שבגינה, לטענתה, הוא מבקש לסלק את המבקשות מהדירה, טענות שלא מצאתי להן כל ביסוס.

אשר לטענה כי המשיב 1 מנסה "להשתלט" על הטלוויזיה של המבקשות, הוצגה בדיון תמונה של "הודעה קופצת" בה נראה כי המשיב 1 מבקש אישור לשלוט מרחוק על המכשיר. מקובל עליי הסבר המשיבים כי ככל הנראה מדובר בבעיה הקשורה להגדרות הרשת האלחוטית אשר בגינה המחשב שלו מזהה את הטלוויזיה ככזו ששייכת לרשת המופעלת על ידו. אין ספק בעיניי, שהמשיב 1 לא ביקש "להשתלט" על הטלוויזיה של המבקשות. אציין, כי המשיב 1, אשר נחשף לתופעה לראשונה בדיון, הבטיח כי יטפל בבעיה באופן מיידי.

9. מן האמור עולה, כי המבקשות לא הוכיחו שיש מקום למתן צו למניעת הטרדה מאיימת. לפיכך, הבקשה נדחית, והצו הזמני שניתן ביום 18.3.2021 מבוטל. נוכח האמור, אין צורך להידרש לבקשה להבאת ראיות נוספות שהגישו המשיבים לאחר הדיון. אין צו להוצאות.

על אף שכאמור אין הצדקה למתן צו, אמליץ בחום לצדדים כולם להימנע מכל פנייה או אינטראקציה האחד עם השני בחודשים הקרובים.

ניתן להגיש ערעור על החלטה זו לבית המשפט המחוזי מרכז בלוד.

ניתנה היום, י' ניסן תשפ"א, 23 מרץ 2021, בהעדר הצדדים.